

Flerthal har ikke kunnet overbevise sig om Nødvendigheden af at gaa til en saa betydelig Udgift til Tilfredsstillelsen af dette Niemed og har derfor troet, at man, selv om det vil volde Ulemper at blive staaende ved den nuværende noget uheldige Ordning et Aarstid, dog af finansielle Hensyn paa Grund af den meget betydelige Sum maatte kunne undsætte denne Sag til senere Drøftelse og Overveielse indtil næste Aar, for da at se en noget indskrænket Plan til disse Bygningsforetagender. Udvalgets Flerthal erkjender, at der bør gjøres Noget, og det ikke lidet, i det Niemed, der her er Tale om; men derfra og til 144,000 Kr. paa Grundlag af de nuværende Tegninger og Overflag turde være et ikke lidet Spring. Man er derfor forberedt paa, selv om Udvalgets Forslag skulde blive vedtaget idag, i den nærmeste Fremtid at komme tilbage til Forhandlingen af dette Spørgsmaal. Ungaende Forslaget Nr. 153, der er stillet af hele Udvalget, skal jeg tillade mig at henvise til de ny Anmærkninger; der findes det bekræftet, hvorledes Ministeriet har ifinde at nedsette en forfærdelig stor Kommission af Delegerede fra de forskjellige Ministerier, af Sagtyndige for Samlingernes og Bibliothekernes Vedkommende, af Delegerede fra Kjøbenhavns Magistrat og Borgerrepræsentationen, fra Rigsdagen og Kunstakademiet til at tage Sagen om en Museumsbygning for vore offentlige Samlinger under Overveielse. Udvalget er vel enigt om at negte det foreslaaede Beløb, men ikke alle Medlemmer have de samme Grunde derfor, og jeg skal da anføre, hvad jeg maa anse mig for berettiget til at fremsføre paa Flerallets Vegne. En Overveielse af disse Forhold ligger vistnok i Sagens Natur som en Ustikkelig og en Nødvendighed; men Ministrene have jo deres Embedsmænd i Ministerierne, i Kunstakademiet og ved de offentlige Samlinger; de have deres Sagtyndige — deres „Længer“, ligesom Smeben har sine Længer — til at overveie Spørgsmaalet. At foreslaa en Kommissions Nedsættelse ved enhver Sag, der skal forberedes fra Regjeringens Side, bringer Indflydelsen over en saadan Sag, navnlig naar der følger en Bevilling med, over paa uansvarlige Hænder, hvilket atter fremkalder et saadant Tryk paa den rolige, saglige Overveielse mellem Lovgivningsfaktorerne, naar Spørgsmaalet foreligger, at man skal være noget varsom med den Epidem, der græsser i Henseende til Kommissioners Nedsættelse. Dernæst kan man jo heller ikke frakende den Betragtning enhver Betydning, at, kommer man først ind paa den Slags Bevillinger til store Kommissioner, ligger der, i alt Fald delvis, mere eller mindre en Anerkjendelse af Kommissionens Resultater. Jeg vil indbrømme, at man kan stemme for en saadan Bevilling og dog forholde sig fuldstændig frit; men det skulde dog synes, at der i Bevillingen ligger ligesom en Anerkjendelse af, at man er villig til at gaa ind

paa de Resultater, en saadan Kommission siensynlig kommer til, og som vel maa blive, at man foreslaar en Museumsbygning, der skulde rumme de forskjellige Samlinger og medføre en Bekostning af $1\frac{1}{2}$ —2 Millioner Kr. Naar jeg nævner dette Tal, kan det siges at være nævnt hen i Lusten, da der jo ikke foreligger noget Tal; men Tallet er i alt Fald meddelt mig af Folk, jeg betragter som Sagtyndige, og hvis Meddelelser lyde paa, at, skal man opnaa det Formaal, der er sigtet til i Anmærkningerne, vil Udgiften vanskelig kunne gaa under $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det vilde dog mulig blive for meget af det Gode, og Spørgsmaalet maa derfor blive, om man ikke ved mere indskrænkede Overveielser, ved forebyggende Forholdsregler indenfor en rimelig Begrænsning kan hjælpe noget paa de mulige Mangler, der ere tilstede, og saaledes komme ud over denne Sag for en lang Tid, i alt Fald uden at udsætte sig for Udgiften til saa omfattende Udgifter. — Siden jeg er ved Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, maatte jeg maaft tage Almueskolevæsenet i Thorshavn med. Der er her forlangt et rentefrit Laan af 15,000 Kr. til Thorshavns Kommune til Opførelsen af en ny Almueskolebygning sammesteds. Forslaget er bilagt med Overflag og Meddelelser om den Ordning, man i Thorshavn tænker sig indført for Almueskolen. Der er nu ganske vist derved tilfigtet en ikke uvæsentlig Forbedring af Almueskolevæsenet, hvis den overhovedet kan gennemføres; men det synes blandt Andet, at Undervisningsplanen staar paa tre Lævere, og der er kun bestemt to med den bestedne Løn af henholdsvis 700 Kr. og 500 Kr. Det er meget betegnende for Kommunen, naar man ser paa dens Skolevæsen, hvorledes den tror, at Lærervirksomheden kan honoreres. Man kunde maaft tro, at i Thorshavn kunne Lærerne leve af Fisk, og at det altsaa ikke koster noget videre at leve, medens Sandheden er, at en stor Del af de Forbrugsartikler, Lærerne maa kjøbe, ere fuldt saa kostbare som herne. Jeg tror ikke, at denne Undervisningsplan med dens Lærersløn eller dens Gjennemførelse i og for sig kan virke opmuntrende til at gaa ind paa det Tilskud, her er forlangt. Havde de berøpne gennemført en rationel Ordning med deres Haandgjerningskole, der synes at skulle være paa et andet Sted i Byen, og ansat to Lærere, anstændig lønnede, og en Lærerinde, sammendragende Haandgjerningskolen med den øvrige Undervisning, samt træffende Foranstaltninger af mere samlet Karakter, uden at de dog vare overbebyrdede efter Kommunens Størrelse — og det antager jeg ikke, de kunne blive, især da den har Realskolen meget bekendt og uden Udgift — saa tror jeg, at den ærede Minister vilde i Udvalget have fundet en anden Stemning for Bestand af den her forlangte Karakter. Jeg haaber, at den ærede Minister ved nærmere Studium